ז אומרים... מה הן אומרות... מה הם אומרים... מה הן אומרות... מה הם א

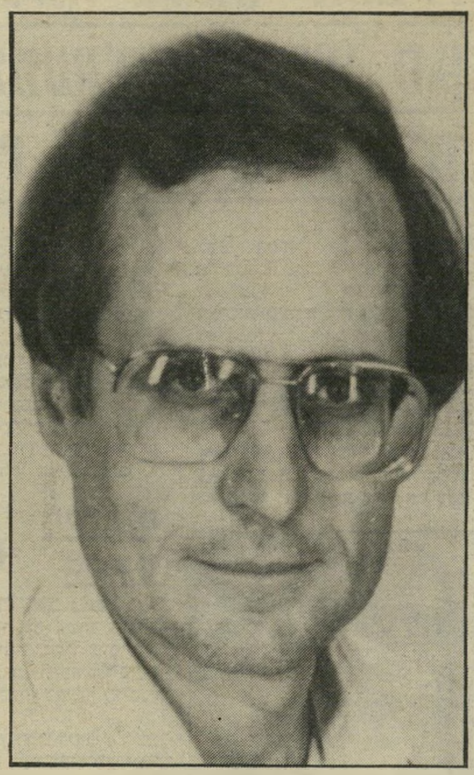

דורון סוסליק:
„נכון שקישלס מועמד לחפקיד אחראי כוח־אדם!"

מבין כל התדהמות שאני פוגשת כל יום, האחרונה היתה גדולה מכולן. נודע לי כי שמואל קישלס – שהיה לפני שנים אחדות מזכיר האירגון הארצי של עובדי התעשיה האווירית, ואשר הורשע בדין בעבירות שוחד, וחזר לעבודתו אחרי שריצה את עונשו – הגיש את מועמדותו, בימים אלה, לתפקיד האחראי על כוח־האדם באותו מוסד שבו סרח. שאלתי את דורון סוסליק, מנהל התיקשורת של התעשיה האווירית, אם העובדות שבידי הן נכונות.

כן. הן נכונות.

● ואתם לא מתעלפים מזה?

תראי, נכון להיום, העובדה היא שישנה מישרה שקישלס רוצה בה. זה עדיין לא אומר שהוא יזכה בה.

● כמובן. אבל, בכל זאת, אתם לא רואים טעם לסגם, או יריקה בפני האנשים הישרים של מוסדכם, בעצם הגשת מועמדותו של האיש הזה?

איך אני יכול למנוע מבן־אדם להגיש את מועמדותו לתפקיד מסויים?

●אולי אתה לא יכול. אבל היתי מצפה ממנכ"ל התעשיה האווירית שיגיש אל האיש ויסביר לו שהוא עושה צחוק מכל עובדי התעשיה האווירית.

מנכ"ל התעשיה האווירית לא נמצא כעת בארץ. בכלל, כל העניין הוא חדש לגמרי. האדם שבעטיו התפנתה המישרה נפטר רק בערב ראש־השנה וכבר יש מועמדים וקישלס הוא אחד מהם.

● אתה חושב שבאשר יחזור המנכ"ל שלכם, ישלח מישהו אל קישלס ויבקש ממנו להוריד את מועמדותו למען כבוד התעשיה האווירית?

אולי יהיה מישהו כזה.

גלי עטרי:
„זו לא בושה לרצות להתפרנס!"

השנה תיערך תחרות הארוויזיון באירופה, לא ביום־הזיכרון ולא ביום־השואה, ועל כן ישראל תשתתף בה. ההודעה הזאת העמידה על הרגליים הרבה מאוד פיזמונאים, מלחינים וכמובן מבצעים, שינסו להתקבל לתחרות הקדם־ארוויזיון שתיערך בארץ. לפי הניסיון של הזמרים הישראליים שהשתתפו בתחרות בעבר, לא נראה כי היא שינתה את חייהם, אפילו לא של הזוכים במקום הראשון. ביקשתי מגלי עטרי ש„הלוויה" זיכתה אותה במקום הראשון, לספר אם היא תשתתף גם השנה.

אני לא חושבת, למרות שבעצם, במצב הקיים היום בארץ בשטח הבידור, צריך לקפוץ על כל הזדמנות.

● אז למה לא?

נדמה לי שבמיקרה שלי אני יכולה רק להפסיד. את המקום הראשון כבר קיבלתי, ואני יכולה לעשות רק פחות מזה. וכל דבר פחות מזה בשבילי זה להפסיד. לי, יותר נוח להישאר מנצחת על בטוח.

● מה הארוויזיון עשה לקאריירה שלך?

בעיקר נתן לי חשיפה שאין גדולה ממנה, וכמובן פתח בפניי חלב ודבש פתח להופעות בינלאומיות.

● אני מבינה שההופעות בחו"ל היו בשנת הזכיה ולמעשה כסרם על הזכיה. אחר־כך חזרתם הביתה וחסל סדר בינלאומיות.

זה נכון. ובמשך 27 שנות הארוויזיון זה קרה לכולם מלבד ללהקת אבבה, שפרצה לשוק העולמי למשך שנים רבות.

● מניסיון אנחנו יודעים על זוכים שפיתחו ציפיות ענקיות ואחר־כך באה האכזבה הגדולה.

גם זה נכון. אבל אנשים עם שתי רגליים על האדמה, יודעים שאסור לפתח ציפיות. צריך להפיק את המכסימום ממה שנותנים לך ולדעת לחזור הביתה בשלום.

● יש אמנים רבים המסרבים בכלל להשתתף בתחרות הזאת, בטענה שזה מוסך מיסחרי טהור. מה דעתך?

לסרב להופעות, מפני שהן נראות מסחריות, זה מותרות שאני לא יכולה להרשות לעצמי. זו לא בושה להתפרנס ומלבד זאת, עד היום איש לא הצליח להוכיח לי שכל דבר מיסחרי הוא, בהכרח, לא טוב.

פרדי שטילר:
„רוצים להרגיל את הקהל לטעמים שונים!"

נגמרה עונת הבציר בארץ. בארצות אירופה, בעיקר בארצות המייצרות יין, חגיגות־הבציר הן מאורע חשוב, חגיגי וספגוני. כאן התחילה מסורת חגיגות־הבציר רק בשנה שעברה והשנה מנסים להגדיל אותן ולשוות להן נופך צרפתי. יחד עם החגיגות ייצא לשוק, בפעם השניה בתולדותינו, יין מיוחד, העשוי מהבציר של השנה הנוכחית ושאינו עובר את התהליכים המקובלים של התיישנות יין. היין המיוחד, שבארץ קוראים לו „יין הילולים", שומר על טעמו המיוחד שלושה חודשים בלבד. דבר זה בילבל מאוד את הישראלי שקנה כמה וכמה בקבוקים וכאשר גילה את סוד שלושת החודשים, זרק את כל הבקבוקים לפח. שאלתי את היינן הראשי של יקבי „כרמל מזרחי", איך הם מתכוננים לפתור השנה את הבעיה של הישראלי הבור בענייני יין.

אחרי ניסיון השנה שעברה שבה ייצרנו 200 אלף בקבוקים של יין הילולים, אנחנו מייצרים השנה רק 100 אלף. יחד עם זה נעשה פירסום גדול לעניין שאומנם היין שומר על טעמו המיוחד רק שלושה חודשים, אבל אפשר, כמובן, לשתות אותו גם אחרי זה ואין צורך לזרוק את הבקבוקים, עובדה שמשום מה לא היתה ידועה לקהל הרחב בשנה שעברה.

● למה בכלל להיכנס לעניין הזה?

רצינו להרגיל את הקהל בארץ לטעמים שונים של יין ולאפשויות הרבות של טעמיו, ועל־ידי כך, כמובן, להגדיל את הצריכה במשך הזמן.

● את השאלה הבאה אני שואלת אותך כאזרח ולא כעובד של חברה מיסחרית. אחד הדברים הטובים שעדיין אומרים עלינו, שאנחנו לא עם של שתיינים. למה לנסות לשנות את זה?

צריכת היין בישראל היא 4.5 ליטר לגולגולת, לשנה. בצרפת, לשם השוואה, הצריכה לגולגולת היא 90 ליטר. וגם בצרפת את לא רואה שיכורים מיין. רוב השתיינים בעולם משתמשים במשקאות חריפים ממש. אני רוצה להרגיע אותך: בעניין השתייה אנחנו כל־כך רחוקים מכל העמים האחרים, שאין מקום לשום דאגה.

דניאלה שמי